

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XII. S. Matthias. Lusus Orcinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XII.
FESTVM S. MATTHIÆ,

Apost. & Mart.

Sors cecidit super Matthiam. Act. 1.

Lusus Orcinus.

Sunt quidem Scripturæ Sacræ, quibus nihil sanctius, nihil pretiosius tota mundi Bibliotheca complectitur, cœlestis Imperatoris ad terrestres subditos literæ publicæ, Divinissimæ Voluntatis hominibus decretæ interpretes, ut pridem loqui placuit (1) Aug. & (2) Chryl. optimi AA. Hæ tamē si male explicantur, omnium hæresum & errorum turpe seminarium existunt. Experientia docet, cujuscunque atatis hæreticos suæ peruersitatis dogmata, quibus tot animas illaqueant, ex scripturis vel male contextis, vel perperam intellectis, vel etiam nequissimè succis fabricasse. Allegant Judæi Scripturam, ut toto è mundo Messiam describant. Colunt Mahometani utrumque Testamentum, sed crudissimam interpretationem amplectuntur, quam eis in Alcorano tradidit carnalis flagrio, & stygius Turcarum Propheta Mahometes. Verbo: legunt hanc scripturam, & ab ea hæreseos suæ præsidium quæritant, *Herion mendicus, Manes mancipium, Theodorus coriarius, David Georgius vitrio, Isidius agricola, Quintinus sartor, Calvinus manu carnificis palam virgis coesus & candenti lilio inustus sodomita* (3) ac centum alia sectæ; sed inde nil aliud legunt, quàm pessimæ doctrinæ pus & pituitam, toxicum & venenum melle circumlitum scripturistico. Hanc Scripturam prout spiritus illis dictat privatus, rejectis Patribus & Conciliis, pro fidei regula ponunt omnes hæretici; hanc lancinant, mutilant, transmutant, & instar cerei nasi jam in hanc, jam in illam partem sua pro libidine transportant, imò etiam de uno eodémque Scripturæ testimonio contrarios sensus efformant, ita quidem, ut circa quinque illa verba, *hoc est enim corpus meum*, quæ Christus institutioni SS. Eucharistiæ adhibuit, ducentæ expositiones & depravationes à Bellarmino

(1) S. August. in Ps. 140.
(2) S. Chrysostr. hom. 2. in Gen.
A.
Omnes hæreses ex Script. perperam intellecta oriuntur.

(3) Bolsec. in Vit.

N 2

(4) nu-

(4) Bellar. (4) numerentur. Aug. teste (5) non aliunde nate sunt hereses, quam dum
Contr. de scriptura bona intelliguntur non bene, & quod in eis non bene intelliguntur,
Euch. c. 8. temerè tamen & audacter asseritur. Patet hinc, quàm providè S. Mater
(5) S. Aug. Ecclesia Scripturæ libros plebi catholicæ subtraxerit currentem in horum
tr. 18. in Joan. Eo spiritu legi debet Scriptura, quò composita est Scriptura, non spiritu

B. privato aut triviali sed divino; non spiritu cauceo, steropro, nec
Lectio illi- ferreo, sed humili, cereo, ac submisso; non spiritu carneo & adulterio
us recteCa- sed casti pectoris puro, intemerato; non spiritu laxo, & libertino, sed
tholicis strictioris observantiæ candidato.

prohibe-
tur.

Sed ad nostræ fidei domesticos revertor, pravos fidelium mores
ac de Scriptura S. pessimè conceptos sensus hac festa luce correctores
Illos illos ego Catholicos nunc ocuis cribrare constitui & emendare
qui suæ nequitiae turpe velum per D. Mart. & Ap. Matthiam oppo-
dunt. Erubescio dicere, quæ nonnulli ex nostris in omnem proterviam

C. abjecti, sancto huic Festo assingunt, ut suas inde pravitates per
Aburuntur Script. gra- mem maledicentiam colorent. Dicam tamen, & dicta pro viribus
vissimè lu- ruam, evertam, ne plures in Catholicos tam impius & blasphemus
fores hodi- Scriptura abusus grassetur. Diem dicunt præsentis Festo nequissimi
diè, fore: quid inquit, tam streperis vocibus in aleas nostras & frivolas

clericali Præcones declamant? quid lusum fulminant & impres? numquid
evidens vestigium nostri exercitii dies exhibet hodiernus? Quis nigrum
mnet calculo, quod legimus ipsis fuisse Apostolis, imò ipsi etiam Do-
receptum? legantur Scripturæ Oraacula. Nunquid hodie Sors dicitur

(6) Cic. l. 2. super Matthiam cecidisse? Ciceroni (6) olim sortem jacere idem
de Divin. quod talos aut tesseras versare. Nunquid ipsa de se Sapiencia inter-

(7) Prov. 8. (7) Divina: *delectabar per singulos dies ludens in orbe terrarum?* quæ
gò vitio verat terrigenis, si Dei & Apostolorum prævio exemplo
ducti, horas extrahant ludendo &c.

D. Hòc veluti giganteo quodam clypeo partes suas reprobi ludere
Refucan- tuentur; hoc nequitiae pallio per immanem Scripturæ abusus & blas-
sur, phemiam in Superos eructatam, impudentem proterviam suam regunt
& obvolvunt perfidi lufores. Sed faxim ego, ut intelligant, hos
peos, has palliationes nonnisi telas esse putentium araneorum. Nil
lum vitium luforibus tam arctè cognatum est, quàm gula & luxu.

(8) Exod. Extat hujus clarum specimen in Exodo (8) ubi de Israëlitis sic loquitur.
32. Script. *Sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere.* Et
tum & ordinem luforibus receptum! sedent antè ad mensam & vinum
coronant, inde probè madidi & semiebrii ludere occipiunt, non
tunc

tum aleis & chartis, sed eo etiam modo, quam Cornel. tangit his (9) (9) Cornel. verbis: *lulum bunc fuisse impurum, ex eo colligitur, quia in honorem vituli* in l. c. *(quod maxime lascivum ac libidinosum est animal) luisse videntur, pro vitulo & cum vitulo vitulantes.* Cum ergo blasphemos inter lufores & carneos gulones tanta sit affinitas, ocius ego mutatis mutandis eminus lufores impeto sententiã illã, quã S. P. Aug. (10) ebrios gulones con- (10) S. Au- fixit: *Ad excusandas excusationes in peccatis hæc pretenditis; fugere quod noluis- gust. Serm. 232. de temp.* *fugere non potuistis; persona potens vos coegit ad bibendum (adde etiam ad ludendum) ergo culpa in vobis non est.* Jam probè attendatur, quibus modis hæc effugia retundat Africanus: *Nolle nolle in culpa est, fratres mei, non posse pretenditur; perdere timetis Magnatum gratiam, que falsa est gratia, rectius odium cognominanda. Deus, ob cuius honorem a pravitatibus hisce abstinētis, dabit vobis, ut inveniatis gratiam in oculis seu potentis amici, seu aliorum, quorum offensas timetis. Non sit vobis amicus, qui vos Deo facere vult inimicos.* His obiter præmissis, nunc etiam cominus pravos lufores infector.

Blasphemia est in Spirit. S. quod ore sacrilego in Deum ac Cœlites Apostolos per enormem petulantiam evomuitis. Sors cecidit super Matthiam, non ex aleis aut fritillis, sed è cœlesti radio, junctis Apostolorum precibus exorato, quò præ Barfabæ Matthias illustrabatur, Dionysio (11) teste, & (12) Antonino, ut Cornelius (13) meminit. Potuit (11) S. Dionys. Hier. c. 5. (12) S. Antonin. p. 1. tit. 6. c. 2. (13) Corn. in Act. simul ac semel in urnam projici, cum hac distinctione, ut primò inde productum veri nominis Apostolum Judæ subrogatum signaret. Hæc fors ut novum aliquod sui caperet firmamentum, potuit ad Collegii Apostolici repetitas preces radiò cœlitus affusò stabiliri. Non est adeò, quod ullum pessimæ causæ præsidium ab apostolica Sorte lufores expectent. Quidquid hîc factum est circa fortitionem ministerii, hodie per Conc. Trid. in Beneficiis ecclesiasticis sorte dividendis prohibitam, factum est instinctu Divino, quò unò tacitè Deus promisit, se suam voluntatem per radium nomini affundendum palàm omnibus demonstraturum. Causam si quæras, cur hîc & non aliò mediò ad Apostolatam sublimare voluerit Matthiam suam ter clemens Deus, innuit eam paucis hisce Cornel. Docuit hac sorte Christus in assumptione ad sacra, in denominatione aut præsentatione digni capitis ad curam pastorem, nolle se haberi rationem consanguinitatis aut patriotismi; Josepho enim Barfabæ consanguineo suo Christus in adeundo Apostolatu Matthiam prætulit prorsus extraneum juxta illud (14) Servatori receptum: *Non est* (14) Luc. 4.

est acceptus propheta in patria sua, cui tamen asserto passim hostis rebo-
atur, cum enormi saepe damno Sacrorum & Republicae, cui, ut carni &
fangui faveatur, saepe praedignis indigni admoventur in aeternis he-
betes, in divinis elumbes, in praedicando Verbo Dei emaridi, in fun-
dationibus pro mortuis rite per annum expediendis luridi, in modo
vendi penitus dissoluti, superbia tumidi, avaritia forididi, in gulam
lufum effusi &c. Experientia docet quotidiana, quam efficax sit doctri-
na, quam suis popularibus expromunt compatriotae; omnis nempe
miliaritas parit contempum, & quod tritum ac penè quotidianum est
facile fastiditur & vilipenditur; recogitantur anni antiqui, quibus
nugis servitum est puerilibus; quibus olim quadrà vixit aliena, quin-
do Mæcenates suos vultu despicit thraconiano, in altum per violentam
obtrusionem sublatus, ut lapsu graviore rueret in profundum; hinc
tius fuerit, nil resciri de praeteritis, quam perpetim ob oculos habere
ceræ juventutis acta & delicta. Nullum tale periculum potuit Chri-
stus incurrere, apud suos tamen Nazarenos à miraculis abstinent, ce-
tus, se debitam reverentiam suis à notis orbandum; quanto fortius hac
populari reverentiam excidet, qui pro melle toxicum suis identidem patriam
propinat, seu, qui gula ac superbia, luxuria & avaritia grandibus scandis
suos opplet, & lusorum agit coryphaeum. Sic ex Apostolica sorte po-
peram sumpta nil penitus reprobae lusorum causa accrescit; minus in-
voris ex lusu recipiunt divino. Ludit omnino in terris Deus etiam
Poeta teste: *Ludit in humanis divina Potentia rebus*; sed qualis est lusus
iste? fortis, ferus, hilaris, arumnosus hunc exaltando, illum depre-
mendo, hunc locupletando, illum ad incitas redigendo, hunc necan-
do, illum vivificando. *Nos omnes in Manu Dei quasi pile sumus* ait Co-
micus. Expertus est hunc Dei lufum Sobna Templi Praepositus, ac
(15) Il. 22. per Isaiam (15) comparatus, cui tanquam indigno & superbo ecclesiae
Antistiti depositionem & captivitatem propheta minatur, ubi ei pro-
um ac mitem Eliachim subrogatum praedicat, cui stabilem & glo-
riofum spondet Pontificatum. Verba minacia sic sonant: *ecce Domi-
nus asportari te faciet, si ut asportatur Gallus g. Ilinacum*. En! Ili-
niam Sobnam Gallo comparat, qui suo in fimeto gallinas
architraconice superbit & stolidè cristas, superbiae nidum
tat; victus verò & captus cristas & alas deprimit, maxime
vinctus ligatusque in forum publicum vendendus abstrahitur. Sob-
tatur una Sobnae luxuria, quod inter pellices quasi gallus inter gal-
linas continuo versetur, pergit Vates: *Coronans coronabit te tribulationes*

ne, & quasi pilam mittet te in terram latam & spatiosam: ibi morieris & ibi erit curvus gloriæ tuæ ignominia domus Domini tui. Expellam te de statione tua, ait Dominus, & de ministerio tuo deponam te. Hem lusum, quem ludit Deus cum discolis & superbis capitibus etiam sacris Ecclesiasticis. In illa die vocabo servum meum Eliakim filium Helciae, & induam illum tunicâ tuâ, & potestatem dabo in manu ejus, & erit quasi Pater habitantibus Jerusalem & domui Juda &c. Sicut tu fuisti crudus & crassus pauperum tyrannus; avarus euclio, cujus gula & ingluvies nunquam potuit exsaturari &c. hunc hunc Lusum quotidie Deus ludit per orbem, cum coronas, sceptrâ, tiaras, regna & imperia modò in hanc, modò in illam partem projicit; cum potentissimos Summates suo de folio deturbat, ac de pulvere suscitât pauperem, extraneum, eumque sursum exaltat. Agnovit lusum hunc divinum Zeno Imperator; hinc regnò suò dejectus palàm dixit: Ita sanè Dei ludibrium, Dei pila homo est. Ludit omninò Deus, sed non nisi rubros Cordium deperit colores, clamans identidem (16) *fili præbe mihi cor tuum*, prout belle probat Jahoda (17) & (18) Engelgrav. Sic lusisse legitur cum Lutgarde, quæ ab ipso Christo suaviter rogata, quid vellet? respondit, cor tuum volo JESU mi! cui mox Christus quin ego potius cor tuum. Inde facta Cordium mutua permutatio; Lutgardis cor accepit divinum, & Christus transumpsit cor virgineum. Sic pariter lusisse legitur cum Senensi Catharina, cum Henrico Susone ac pluribus aliis modo Cœlo receptis & immortalî gloriâ condecoratis.

Ratum ergò maneat, fixumque, quidquid ex hodierna festivitate atque ipso Dei lusu suum in favorem lusores allégant, falsissimam Scripturæ interpretationem complecti, imò etiam horribilem blasphemiam in Deum ac Divos Cœlites. Ludere si gestiant, ita ludant, ut tamen nec Deo, nec Sanctis, nec sibi nec suis vel uxoribus vel liberis illudant, quorum sæpè non dico patrimonium sed & ipsam vitæ alimoniam ludendo dilapidant. Ludere si velint, Cordibus ludant Deo transcriptis cum Lutgarde, Susone, & Catharina, unde radiò gratiæ, radiò gloriæ cœlitus cum D. Matthia illustrentur; hic lusus æternum reddet beatos, divites, & fortunatos, alterum verò lusum profanum, lusum verè orcinum totis viribus ejurent, anathematizent. Dixi *Lusum orcinum*, & quod dixi, nunc etiam probare intendo.

Quot oculos alea, quot numeros chartifolium numerat, tot simul grandia flagitiorum portenta profanum lusum circumstant. Levi di-

E.
Cribra-
gito tur.

(16) Pröv.
23.
(17) Ja-
hod. Domi
Sexag.
(18) Engel-
grav. Do-
min. 12.
post Pens.
p. 1.

gito signemus nonnulla, quis enim singula ad numerum revocet determinatum? Lusor si fueris *professionatus*, qualis in jure notatur, qui licri gratiâ inolitam ludendi consuetudinem contraxit, proprium ei est quartô modô, perenne mendacium, fraus, dolus, furtum, imô perjurium, & si burfam phitidis corripiat, multiplex blasphemia, quam modô ipsum in Deum, modô in Divos Cœlites ore sacrilego despumet. Hi in unum collecta vitia usque adeò lusoribus familiaria sunt, ut vnum reperias *professionatum* lusorem, qui hæc & alia conscientia de-

(19) Zahn-
nius de
Mend. l. 1.
c. 6. cat. De hoc lurconum genere ita Zahniius Jurista (19) enunciat: *Lusor professionatus ut plurimum mentiri præsumitur; cum enim plerumque Deum mentiatur, creditur longè facilis hominibus mentiri.* Horum thep-
tiorum & vel maximè blasphemiarum participes sunt omnes illi, qui tam scelestis capitibus mentas indulgent aut domicilium, vel cum illis ludunt & græantur. Scimus etiam Deum sæpè non tantùm de blasphemis lusoribus, sed eorum etiam sociis & patronis grandem vindictam sumpsisse. Obsigno præfens assertum prioris seculi exemplo, quod

(20) Steng-
de Jud. r. 2.
c. 3.
Hist. Stengel. (20) suppeditat. Ludebant chartis An. 1546. blasphemii Cœ-
viva (nec locum auctor nominat, nec nomina detegit, annô sigillatim contentus, ut sanæ parcat viventium amicorum), his cum zytho deciente in cellam caupo descenderet, tanta irruit tempestas, ut domus fulmine tacta, & à fundamentis avulsa, procul abiceretur, lusoribus ædium ruinâ oppressis. Cùm sedata tempestate dissipata domus videretur, reperti sunt lusores, adhuc chartas manibus in altum sustolentes sed exanimes & nigro carbone notati, ut scires, unde tanta in cauponam sit tempestas accita, nemine totius domus salvo, præter cauponem, qui concameratæ cellæ beneficiô inter dolia, homo fortè minutus doliaris servatus est v. id satis correctus; quod non tam ædium lusorum, quàm uxori liberorum passus sit jacturam. Expectant, ut fallor, reprobi lusores, & lusorum patroni aliam symbolam, hæc mento crudiolem; dabo dabo mensuram bonam, confertam, coaugmentatam & supereffluentem, eum in finem, ut, qui nullis rationibus, nullis scandalis se ab oreino lusu abstrahi patiuntur, nunc saltem horribilibus pœnis tantô scelerum cumulo decretis, à tam prava & superbia

(21) Gobat. *visâ lusorum societate absterreantur.* Gobat. (21) hunc calumnia-
rum de Blasphem. *omnium terribili in terribilissimi.*

Fuit in Gallia juvenis religioso Crucigerorum Militum ordinis scriptus, qui verò professionem suam grandibus vitiis conspurcavit, & omnem vitæ licentiam qua data porta effusus. Aliqua ex innumera

libemus. Quoties famulatio instructus magnificè urbis plateas vel obambularet, vel obequitaret, omnium in se oculos, digitos pariter & linguas convertibat. Sanguis ei fuit è prima quidem nobilitate, de cetero tamen plures opes numerabat quàm virtutes, & minor eum vitæ fama stipabat, quàm officii sacri autoritas. Cedebant de via obvio, pileis honorem deferrebant, non item animis; transgresso exfertâ passim linguâ medium unguem pueri ostendere, & brachiis utrinque in latera ridiculè reflexis, thraconicum bambalionem visi sunt explodere. Calamistratam casariam contractior pressit galerus, nunquam in verticis medio stare, sed sinistro lateri semper incumbere ac de cincinno pendere visus. Veste tota splendidus non rarè psittaci instar multicolor, aulæ se primum assecclam profitebatur, non Ordinis aut Ecclesiæ columnam. Officii statum nemo ex incessu, nemo ex vanissimo vestitu cognovisset, nisi, quis esse deberet, crucula vestibus assûta propalasset. Quacunque ibat, non bonus Christi, sed unguentorum muliebrum odor, aures & plateas inficiebat; hoc ipso enim malè olebat, quia gynecæum olebat, cui plures in horas colludere summa erat voluptas. Eò nempe hòc avò ventum est, ut non tantùm viri sed ipsæ etiam feminae licentius peccent ludendo; hæ viros hodie quoscunque à seriis negotiorum causis ad chartas luforias non tantùm provocant, sed provocatos etiam triumphant; hunc triumphum nisi ex luforia societate reportent, ocius hæ viperæ immanem in modum excandescunt, & continuò vel bardum, vel inficetum pecus illum proclamant, cui mollioris sexûs reverentia & aulæ urbanitas non fecerint persuasum, honestissimum seu discretissimum esse ab hoc sexu superari, esseque lucri partem haud levem, ad earum victoriam & inde prognascentem lætitiâ artificiosè conniti. Novit hic, nomine tenus religiosus Cruciger, muliebribus lamiis longè ardentius servire quam Deo ac Coelitibus, sæpius in lustris & in ganeis quàm in templo spectatus; cujus etiam manu sæpius poculum aut chartifolium versabatur, quàm officiolum ex speciali Summi Pontif. gratia locò Breviarii decurrendum. Ex ore illius nil nisi vomitus, & quod adhuc foedius est, nil nisi Veneres prodibant, & lupambulæ. Ab eo providi parentes suas filias, mariti suas uxores abscondebant, & quod caput est, tot flagitiis obseptus, nunquam visus est confiteri; malè acta tamen in lustris & in popinis, in angulis & turpibus conventiculis coram Camillis & Suillis palam prædicare nunquam veritus; ceterum homo undique indoctus, fastu & tumore turgidus, vino ardens & libidine, omnis commonitionis impatiens, & immodicis lufibus addictus, illis maximè, quos datum

F.
Luforum
blasphemæ
divinæ
ca-
stigantur.
Hist.

O

fuit

fuit domicellarum in gratiam perdere ut paulò antè memoratum. Hanc ergò tot pravitatibus hirsutum Crucigerum tandem scelerum ultrix perfidia corripuit, extirpavit. Quæris, quod scelus ultimum fuerit malitiæ complementum, quo scelus mensura expleretur? dico, huius fuit enormibus blasphemis conclusus. Hæc nempe Dei erant iudicia, ut, qui toti urbi erat scandalum, toti etiam orbi fieret exemplum, & mulab unius exitio sapere discerent omnes illi, qui si ab Ecclesia magnas pecunias & præpingues census panè gratis recipiunt; si omnibus aliis se fastuosè præponunt; si tunicis effulgent; si sint in pocula fortes, in lustris & in lucis ac lusorum conventiculis frequentes, non nisi se suo ac officio apprimè credunt satisfacere, plus sibi licere perfidiam quam qui vel in oculis profanissimorum principum, vel in castris augustissimorum militum vitam agitant sine lege, sine mente, sine conscientia, sine disciplina. Redibat domum Strobilus iste frequentatis victis benè serus, benè madidus, & ob bursam sæpè lusu exinanitam graeco cestro percitus & furibundus. Erat domi parens vidua Deo impensè addicta; hæc filium correctura nil inausum, nil intentatum reliquit, à filio natu grandi nil præter fannas retulit & martiales sarcasmos. Mortis minas adjecit mater, & pro mulcta, serius si domum rediret, tam coenæ sublationem quam firmam ædium obserationem intentavit, sed & hæc veluti vana seminarum terriamenta irrisit & exploravit, verò stetit vidua verbis suis ac minis; cùm iterum fratre suo & sociis stipatus nocte concubia fores pulsaret, à promo & à condo, atque omnibus à domesticis ædium ministris, imperia matris artè obseruari vertit. Vidua parens jam se multò antè cubitum receperat, relictis omnibus ad repetitos clamores filii crucigeri, nec pedem locò aut locum suo moventibus, ut pessulum reducerent. Jam dixi, nullum scelus probis lusoribus tam affine est, quam blasphemiae scelus; mox ergò tetras in parentem viduam evomere, inde Deum & Superos execrari, horridis blasphemis cœcam noctem polluere, Satanam enteis vocibus cœcò evocare. *Nugæ in ore secularium nugæ sunt, in ore religiosi sunt blasphemie* olim erat Hieronymi Maxima. Ah! quid dicturus fuisset S. Peter, si Ordinis professum, qualis iste fuit Cruciger, seu rectius crucientes meritis lurco, tam tetras blasphemias ore despumantem audisset? repreffit frater secularis multoties blasphemii fratris sui pessimè rores, at irritò conatu. Mulctæ maternæ & ipse particeps, fratrem perperim blasphemantem, atque alium mensæ socium affinem ad viciniam hospitium abduxit; hic haustu facto in lectum & unà lethum, qui tunc

pro tribus præstò erat, se simul recipiunt terni. Medius fratrem inter & alterum Nobilem cognatum jacebat blasphemus irarum plenus. Irruit non multò post in cubiculum, cum etiam lecto illatus, identidem diras in Cælum exiret, Dei Summi toties laceffiti vindicta. Quæ illa? audite blasphemi lusores, & utrumque tam *lusum orcini*, quàm blasphemiam lusùs orcini filiam ejurate, profligate. Subiit tandem effractis impetuose foribus conclave, gigantis specie horribilis Satan, duobus terrificæ magnitudinis & ferociæ molossis stipatus. Corripuit horripilatio accubantes, blasphemiarum toties profusarum haud immemores; studebant novis horroribus attoniti, qui extremi accubabant, cum medium blasphemum à ferociente Satana evocari, & frustra reluctantem etiam prehendi, ac elusa sociorum operâ per vim lectò abstrahi conspicerent. Nunc primum veri nominis tragœdia horridum finem sortietur, aures oculos & animos advortite. Lectò protractum in mensam fenestræ proximam abjecit Satan, abjectum grandi cultro in frustra dissecuit Satan, eaque binis molossis devoranda projecit, ut nil præter largum cruorem mensæ affusum remaneret. Feralis officio perfunctus Satan, justum Dei judicium in blasphemum contestatus, nec sibi in reliquos duos nullâ blasphemiam infectos quidquam licere professus, abiit, excessit, ac femineces præ consternatione in cubiculo reliquit, tragœdiæ tam luctuosæ tremulos spectatores. Fratrem ex fratris clade supra modum mœstus, ubi suspiria stitit & lacrimas sicavit, perenne cordolium circumgestans, omnes seculi curas abjecit, & in sacram quandam familiam adscriptus, vitam vixit concepto de divinis judiciis horrore conformem, socius affinis D. Brunonis Carthusiam irrepfit, in cinere ac cilicio perenni poenitentiam acturus. Mater audito fatò ita horridò ex mœrore contabuit. Unum est, quod hac in tragœdia ritè quoad literam intelligenda commonefaciam. Ait Gobat, hos fratres ea nocte, quâ Orcus secuit blasphemum, serius ex venatione domum remeasse, domi jam omnibus altò somnò sepultis. Terminò nimis modestò, ut alii perhibent, usus est Scriptor iste. Duplex est venatio, *licita & illicita*. *Licita* est, quâ feras animantes naturâ quadrupedes captamus. *Illicita* est, quâ bipedes feras lupi & lenones insectantur. Subobscuri nominis dicta in apricam lucem extrahet S. Ephrem Magni Patris Augustini docilis discipulus; hic quæstionem ponit (22) quam ocuis plura per synonyma enodat his verbis: *Quid est mala mulier? immanis bellua, impudens bestia, insatiabilis fera. O malum malorum maximum mala femina!* has has feras ad mensam lusoriam eo, quò suprà meminimus, ritu venatus est Crucia-

O 2

rius

(22) S. E.
phrem. c. 1.
tr. contr.
improb.
mul,

rius iste ; ab hac venatione satur & potus serò domum regressus, sors
reperit oppellulatas ; hinc maternis ædibus exclusus, omnes blasphem
oris cataractas primò in matrem, inde in Deum ac Divos Cœlites relin
vit, dignus, quem Orcus raperet & in partes millenas comminueret,
offæ Cerberæe bolos !

Hos nempe fructus parit lusoria societas. Similes tragedias
dit lusoria familiaritas, quæ si bursam exhaustit, in animam sumit
& in putidam carnem stygios provocat tortores, ut in blasphemias
effusos lurcones etiam vivos justò Dei iudiciò profcindant. Sigan
gant his auditis comæ illis maximè, quos à laicis ecclesiastici Status
gnitas immensis gradibus discriminavit. Clericis & vel maximè Pa
chis ex Concil. Gener. Lateran. sub Innocent. III. in Cap. Cler. de m
& honest. Cleric. aleatio interdicta est ob blasphemiam & decoctum
scandalosa periculum ; at par ratio chartaceum urget lusum, quæ
hic æquè ac ibi fortuna dominatur ; hic pariter & ibi fraudes & mes
dacia, perjury & blasphemiam nidulantur. Hic æquè variorum es
minum multiplex occasio porrigitur ; hic pariter & numerolæ es
decoquuntur, quibus nulla Ecclesiæ beneficia utut pingua suffi
ant ; quæ causa fuit cur Lusum in genere *Orcinum* diceretur
quò tot animæ ad Orcum promoventur. At verò quotus hodie
nonem illum curat ? quotus hodie serid & constanter lusum es
rat ? plures certe diem se crederent perdidisse, quò non plures ho
ras alearum aut chartarum lusui dicassent, una sessione plures ho
reos è sacris Missarum sacrificiis & Beneficiis collectos dilapidans.
Suaserim ego huic hominum generi, maximè cura pastoralis disten
ut voto undique innoxio, ut juramento undique sancto, omnes
lusum tot peccatis, tot scandalis & blasphemiam hirsutum ejurent. Et
tantò fortius & efficacius in laicos lusores ex pulpito detonabunt.
totius septimanæ labores una vel altera sessione dilapident. Exite
justum Numen, ut omnes ac singuli lusum tam periculosum, lusum ve
rè *orcinum*, societatem ita noxiam totis viribus devitent, & omnes
blasphemiam spiritum timore pœnæ proscribant, ii maximè, quibus
quam populi Rectoribus seu sacris seu profanis illud identidem
Lusum verè *Orcinum* quia per hunc ut plurimum blasphemiam generantur
per blasphemiam verò in omnium perniciem Cerberæi moloss
ex Orco provocantur. Dixi.

(23) Jer. 1.

(23) occlamat: *Ego posui te ut evellas, & destruas, & dissipas,* quid ? horridum blasphemiam scelus, blasphemiam protopapam